

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka, v právní věci žalobce **Easy Working s.r.o.**, se sídlem Sokolská třída 1615/50, Ostrava - Moravská Ostrava, zast. Ing. Jaroslavem Hanyášem, daňovým poradcem se sídlem Elišky Krásnohorské 10, Brno, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobou včas podanou u Krajského soudu v Brně se žalobce domáhá ochrany před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu a navrhl soudu, aby prohlásil vyrozumění žalovaného o odložení podnětu dle ustanovení § 38 daňového řádu ze dne 8.11.2013, č.j. 27515/13/5000-14304-710132 za nezákonné a dále zavázal žalovaného k povinnosti nahradit mu náklady řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření odmítl námitky žalobce uplatněné v žalobě s tím, že podnět žalobce k ochraně před nečinností prověřil v plném rozsahu, o čemž žalobce vyrozuměl dne

8.11.2013, přičemž tímto vyrozuměním nedošlo k nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení. Žalobcem vznesené námitky nejsou důvodné.

Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce replikou, v níž konstatoval, že má právo dozvědět se, které podklady chybějí správci daně pro rozhodnutí, což z předmětného vyrozumění žalovaného neplyne. Podle žalobce směřuje postup žalovaného k faktickému popření ustanovení § 38 odst. 4 daňového řádu.

Žalovaný ve vyjádření k replice setrval na názoru, že vyrozumění o odložení podnětu je zcela v souladu se zákonem, když z vyrozumění lze jednoznačně dovodit, které podklady potřebné pro rozhodnutí správce daně očekává a že v době posuzování podnětu na ochranu před nečinností byla daňová kontrola ve fázi shromažďování podkladů pro rozhodnutí.

Žaloba není důvodná.

Žalobce změnou petitu žaloby ze dne 28.4.2014 navrhl soudu určení nezákonnosti vyrozumění žalovaného o odložení podnětu ze dne 18.11.2013 č.j. 27515/13/5000-14304-710132. Žalovaný tímto vyrozuměním reagoval na podnět žalobce týkající se v té době neukončené daňové kontroly vedené za účelem vyměření daně z přidané hodnoty za zdaňovací období duben, červenec, srpen a září 2012, když žalobce jako daňový subjekt namítl nečinnost správce daně a žalovaný jeho podněty neshledal důvodnými. V tomto vyrozumění žalovaný velmi podrobně popsal průběh daňového řízení, jednotlivé konkrétní úkony a postupy prvostupňového správce daně a uzavřel, že z dostupných spisových materiálů je patrné, že jsou správcem daně kontinuálně prováděny úkony směřující k objasnění skutkového stavu, přičemž se nejedná o úkony, které by byly správcem daně prováděny pouze formálně a bez racionálního opodstatnění. Z vyrozumění o odložení podnětu rovněž vyplývá, že daňová kontrola zahájená za jednotlivá zdaňovací období prověřuje konkrétní zdaňovací období vzájemně propojená, týkající se stejného druhu zboží a není možno ve věci rozhodnout bez vzájemných souvislostí a bez všech zjištěných skutečností. Jednoznačně z tohoto vyrozumění rovněž plyne, které úkony je ve věci nezbytné provést, konkrétně očekávání odpovědi na dožádání správce daně, která mohou být způsobila ovlivnit celkové výsledky řízení. O podnětu žalobce rozhodl žalovaný s odkazem na ustanovení § 38 daňového řádu týkající se ochrany před nečinností. Žalovaný opřel vyrozumění o ustanovení § 38 odst. 4 daňového řádu, podle něhož neshledá-li nejbližší nadřízený správce daně podnět důvodným, odloží jej a osobu, která dala podnět, o tom vyrozumí do třiceti dnů s uvedením důvodů. Je-li důvodem odložení podnětu to, že správce daně dosud neshromáždil podklady potřebné k rozhodnutí, uvede ve vyrozumění i informaci o tom, které podklady dosud chybí.

Tvrdí-li žalobce nezákonnost vyrozumění žalovaného o odložení jeho podnětu, kterou spatřuje v tom, že mu nebylo sděleno, které podklady potřebné pro rozhodnutí dosud chybí, pak toto tvrzení je rozporné se samotným obsahem předmětného vyrozumění, v němž na str. 10 v předposledním odstavci jsou uvedena konkrétní čísla jednací dožádání správce daně, který očekává odpovědi, jež mohou ovlivnit výsledek vedeného daňového řízení. Rovněž popsaný průběh daňového řízení nesvědčí argumentaci žalobce o nezákonném zásahu žalovaného, který jeho podnět na ochranu před nečinností správce daně jako nedůvodný odložil. Žalovaný podle přesvědčení soudu postupoval zcela v souladu se zákonem (v souladu s ust. § 38 daňového řádu), přičemž popis zjištěných skutečností vyplývající z jeho

vyrozumění z 8.11.2013 je podrobný, logický a zcela důvěryhodný a se závěry žalovaného se tento soud plně ztotožnil. Jsou-li dány pochybnosti odůvodňující vedení daňové kontroly, pak v průběhu daňové kontroly je správce daně oprávněn (a rovněž povinen) prověřit existenci důvodných pochybností, které je případně potřeba odstranit a k tomu provádí potřebné úkony k tomuto cíli směřující. Nejde o úkony či postupy prováděné v rozporu se zákonem, které by mohly představovat nezákonný zásah ve smyslu ust. § 82 s.ř.s. Za nezákonný zásah by bylo možno považovat pouze takové úkony, které by zjevně nesměřovaly k prokázání či vyvrácení důvodných pochybností nebo úkony zjevně nepřiměřené nebo úkony prováděné za situace, kdy žádné skutkové pochybnosti o stavu věci nepanují. K postupu při provádění daňové kontroly srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19.3.2008, č.j. 9 Afs 104/2007-94, event. ze dne 21.4.2010, č.j. 1 Afs 111/2009, ze dne 22.5.2008, č.j. 1 Afs 32/2008 nebo ze dne 18.7.2014, č.j. 6 Afs 80/2014-32, vše dostupné na www.nssoud.cz. K odkazu žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7.11.2013, č.j. 9 Aps 4/2013-25 lze uvést, že zde se jednalo primárně o posouzení přípustnosti žaloby k věcnému projednání a v konečném důsledku byla žaloba proti nezákonnému zásahu žalovaného odmítnuta.

V předmětné věci učinil žalobce předmětem řízení návrh na určení, že vyrozumění o odložení podnětu žalovaným bylo nezákonné. Žalobnímu tvrzení o nezákonnosti postupu žalovaného soud z důvodů výše popsanych nepřisvědčil, úkon žalovaného vyhodnotil jako zcela souladný se zákonem a žalobu proto jako nedůvodnou v souladu s ust. § 87 odst. 3 s.ř.s. zamítl, neboť neshledal důvod k označení úkonu žalovaného ze dne 8.11.2013 za nezákonný. O žalobě soud rozhodl, aniž nařizoval jednání, poté, kdy účastníci řízení s takovým postupem vyslovili souhlas (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení ve vztahu mezi účastníky je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. podle něhož, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, proto právo na náhradu nákladů řízení nemá, úspěšnému žalovanému pak žádné náklady nad rámec jeho jinak běžné administrativní činnosti nevznikly. Proto soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 14. ledna 2015

JUDr. Jaroslava Skoumalová
předsedkyně senátu